

מוסרה

כתב עת מבית "הלכה ומסורה" • חדש אלול תשפ"ה • גיליון ס' • שנה ה' • mosera7156287@gmail.com
מפעל "ארחות הלכה" מוסדות "שובי נפשי" תכב"ץ

דבר מו"ר ראש המוסדות

מו"ר כה"ר הגאון המקובל רבי עזריאל מנצור שליט"א
ראש מוסדות "שובי נפשי" תכב"ץ

אין ערך אלא לתורתנו הקדושה בלבד

מנסים לעזור לו כדי להביא מזור למחלתו. אמר משפט נורא ואיום, יש יכולת בכספי לשנות מציאות ואפילו כאשר רואה אותי הר אזי החרד ממני, מפני שההר עצמו יודע כי יש בכוחי להזיז ולהעביר אותו ממקומו, ולהפוך את המקום למישור. ועם כל זה, אין אני יכול לקנות בכספי זה תרופה למחלתי זו, אם כן מה שווה כל ההון הזה, כספם וזהבם לא יצילם ביום שצריכים לעבור מהעולם. כאשר שמעתי משפט זה, נזכרתי בלשון הגמרא גיטין דף נו. שתיעדה שם את תקופת החרב, והביאה את המעשה שהיה עם מרתא בת ביתוס שהיתה העשירה ביותר בירושלים באותה התקופה, וציוותה את עבדה צא לשוק לקנות לה סוגי קמחים כדי ללוש בהם פת לחם, ובתחילה בקשה לפי מעמדה סוג קמח נקי, ולא נמצא. חזר אליה העבד ואמר סוג הקמח שאת דורשת ורגילה באכילתו, לא נמצא בשוק רק קיים סוג שלא היה עולה על שולחן. ענתה לו בכל זאת תביא ממנו כדי שיהיה למחיה, ולא מצא. לבסוף יצאה בעצמה לשוק לקחת ממה שיזדמן, ובזמן מיתתה הוציאה את כל הזהב והכסף שהיה ברשותה, והשליכה אותם בשוק, ואמרה מה צורך לי בהם. והיינו שברגע האמת בעל הממון מבין היטב את הערך האמיתי של הממון הרב שצבר, שכאשר אינו יכול להשיג את מבוקשו להציל בו את חייו, אזי ממחיש לו כי אין לזה ערך והוא נשלך בחוצות. ודבר האחד והיחיד שהוא האמיתי הוא עסק התורה, והוא האחד יזכנו ללמוד וללמד ולעסוק בתורתו.

אמר הנביא יחזקאל "כִּסְפֶם בַּחֲצוֹת יִשְׁלִיכוּ וְזָהָבָם לְנֶדֶה יִהְיֶה כִּסְפָם וְזָהָבָם לֹא יִכָּל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֲבָרָתָהּ וְכו'". הערך הכספי אצל האדם העשיר, הוא נמדד באותה הנקודה אשר אותו הממון הרב שהוא מחזיק בידו, ואשר בכל עתות ימיו הביא לו כביכול את האושר ואת הנחת המדומה, וקבץ מסביבו את החברים בבחינת אוהבי עשיר רבים. וכל אותם המקבצים והמתקבצים להשיג טובת הנאה מאותם הפרוטות אשר יזכו לקבל ממנו, ומשבחים אותו ומריעים לו בקול גדול, רגע האמת בהערכת הממון שלו, הוא בזמן שאפילו כל הממון שהוא שולט עליו לא יכול לספק לו את הצרכים שלו. אם זה הצרכים המספיקים לו למחיה, או להביא לו למזור מחולי זה או אחר. וברגעים אלו שהוא נזקק לאותה הישועה, ומוכן לתת את כל הונו ושומע באוזנו ממי שאמור להיות האמצעי להביא לו את הישועה תהיה מה שתהיה, אם יתן איש את כל הון ביתו לא ישיג את אותו הפרט. אם זה את ענין הרפואה והתעלה שהוא משתוקק אליה, אפילו עם כל הממון הרב אשר צבר, עתה בא זמן האמת. ואותו המעמד, הוא הנקודה האמיתית שחזר האיש להבין היטב את ערך הכסף אשר הוא שולט עליו, שאין הוא התכלית, ואין הוא העיקר במערכת החיים, אלא הוא משמש כאמצעי במערכת החיים. וכבר אחד מעשירי העולם שהיה בכוחו לפעול ולהביא לשינויים כלכליים, וכל פעולה קטנה שהיה עושה בכלכלה העולמית היה מביא לשינוי בשערים של הבורסות, כאשר שכב על מטת חוליו כשהיה על ערש דווי, התעורר בחצי הלילה ורואה שסביב מטתו עומדים מטובי הרופאים שיש בעולם, ובצד האחיות, וכולם

מהשבה כהלכה

כה"ר הגאון רבי אביחי ייששכר שליט"א
ראש מוסדות "נתיב לשבים" קרית עקרון

והשבות אל לבבך - עיקר התשובה

לבבך" לא מספיק "וידעת" ידיעת חוקי החכמה אינה מבטיחה שלא יחטא האדם. ונבאר, שלמה המלך אומר "קונה לב אוהב נפשו שומר תבונה למצוא טוב" המלבי"ם מבאר כי הלב מציין כח המושל באדם, ולכן גם היודע חוקי החכמה עדיין אין הלב שלו כי התאווה והחכמה לוחמים בלבו והאוהב נפשו ורוצה לשמרה שלא תכרת קונה את הלב בכח התבונה, וזה נקרא קונה כי התבונה היא כסף שקונה בו סחורה, ובכסף הזה קונה את הלב "שומר תבונה למצוא טוב".

ובזה נבאר כי אמנם יתכן שהאדם יודע את ה' בחינת "ידיעת היום", אך זה לא מספיק צריך לקנות בתבונה את הלב ואז והשבות אל לבבך.

בספר "קול יהודה" למורינו רבי יהודה צדקה זיע"א, ביאר דברי הגמ' במעילה (זי): על רבי ראובן האיטורובלי שעלה בידו לבטל גזירות השמד בטעמים ששכנעו את המלכות, כגון עדיף שימולו בשביל להכחיש כוחם, מוטב שישמרו שבת שיתעסקו פחות בעבודה וסחורה, ויהיו עניים וכו'. ובתחילה שמעו לו ובטלו הגזירות, אך אחר שנודע להם שהוא יהודי החזירו את הגזירות, וזאת אף שבידיעה בשכל הבינו כי מוטב להם לא לגזור, אך הרצונות בלבם גברו על חכמתם, ואף שיכלו לגזור גזירות חדשות, אך מאחר ונמצאו מרומים לא שלטו על כבודם והחזירו אותם גזירות.

לכן יש להתעורר בתשובה וכך ייהפך הדין לרחמים, ובעיקר שתהא התשובה לא רק בידיעה אלא בעיקר "והשבות אל לבבך".

שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך וכו', ואיתא במדרש (רבה ה' ה) רבי אליעזר אומר בזמן שיש דין אין דין ובמקום שאין דין יש דין. וכי אפשר כך שיהיו יחד אלא אמר רבי אלעזר אם נעשה הדין למטה אין הדין נעשה למעלה וכו'.

נמצא מי גורם שלא יהיה דין למעלה השופטים של מטה, והנה רש"י פירש שופטים דינים הפוסקים את הדין וביאר בגניזת ישראל שרמז רש"י שהדינים שמבצעין את הדין למטה "פוסקים את הדין" היינו מפסיקין את הדין למעלה שלא ירד למטה. **כשיש לקב"ה ירידה**, זה אומר שיש דין. כמובא בזהר פרשת וירא על הפסוק "ארדה נא ואראה הכצעקתה" וכי הקב"ה לא ידע שחטאו עד שצריך לרדת? אלא ארדה נא מדרגא דרחמי לדרגא דדינא. **א"כ הגבהתו של הקב"ה** היא מדת הרחמים, ובה יובנו דברי המדרש שם "בזכות שאתם משמרים את הדין אני מתגבה שנאמר ויגבה ה' צבאות במשפט".

ע"פ זה ניתן לבאר גם את הפס' עלה אלהים [=דין] בתרועה ה' [=רחמים] בקול שופר, אימתי מתהפך מדין לרחמים בזמן התקיעות כפי שנאמר היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו? ע"י החרדה עושים חשבון נפש ומיד דנים עצמינו למטה נמהפכים הדין לרחמים ומגביהם את ה' יתברך ויגבה ה' צבאות במשפט.

ומטרת ההתעוררות לתשובה היא "וידעת היום והשבות אל

2

לוח הלכות ומנהגים כמנהג קהילות קדש תימן - חודש אלול

על פי הלכות ומנהגים - הלכה ומסורה

א' אלול - יום שני - ב' דראש חודש אלול

ימי החודש: הימים מר"ח אלול עד יום הכיפורים הם ימי רצון, והתשובה בו מקובלת, ועל כן נהגו להשכים ולהרבות בסליחות בחודש אלול עד יום הכיפורים. וטוב שבכל לילה קודם שישן יפשפש במעשיו וישוב עליהם. יש שנהגו לומר מזמור "לְדָוִד ה' אֱוִי וְיִשְׁעִי" מראש חודש אלול עד הושענא רבה אחר התפלה שחרית ומנחה. ובשאר קהילות נוהגים לומר מזמור זה לפני הסליחות עם שאר מזמורי התשובה. משכנס אלול, כשכותב אדם אגרת לחבירו, צריך לרמוז בהתחלתו שהוא מבקש עליו לשנה טובה. מנהגינו לתקוע בשופר כל יום אחר הסליחות עד כ"ח באלול [בשמי קודם תענו ותעתרו, ובבלדי אחר הסליחות]. ובערב ר"ה אין תוקעין, כדי להבדיל בין תקיעות של רשות לחובה. ותקיעה להתלמד מותר, אך טוב שיתקע בחדר סגור.

ב' אלול - יום שלישי

זמן אמירת הסליחות: בליל שלישי מתחילים לומר סליחות. - הזמן המוכרח לאמירת הסליחות הוא באשמורת הבוקר, שהם שלש שעות אחרונות של הלילה, וכן המנהג. ואם אינם יכולים בשעות אלו, רשאים לומר אחר חצות לילה, או אחר עלות השחר במשך היום. אך אין לומר סליחות בלילה קודם חצות. את הוידי יכול לומר קודם חצות לילה, מלבד במוצאי שבת שאין לומר וידי עד שיעבור חצות לילה. האומרים סליחות בחצות, לא יזכירו אשמורת הבוקר, שלא יהיה כדובר שקרים.

אבל, אסור לצאת מביתו לאמירת הסליחות, אפילו בערב ראש השנה.

נטילת ידיים וברכות השחר: בקומו משנתו בעוד לילה נוטל ידיו ומברך ענ"י. ואחר הסליחות אף שהאיר היום לא נהגו לחזור ולנטול ידיהם. יש לברך ברכות התורה קודם הסליחות מפני הפסוקים הנאמרים בסליחות. ובבלדי לא דקדקו לברך קודם אמירת פסוקים דרך תפלה. שאר ברכות השחר, המנהג לברך בבית קודם הסליחות אע"פ שעדיין לילה. [ויש קצת שברכו בבית הכנסת אחר הסליחות].

י"ג מידות: אסור להזכיר י"ג מידות שלא בכוונה. מנהגינו שהשליח ציבור אומר לבדו "ויעבור" והציבור אומרים ה' ה' בקול גדול [כמו שכתוב בפרקי דרבי אליעזר (פמ"ה) שמשה רבינו צעק י"ג מידות בקול גדול]. לא נהגו לשחות באמירת "ויעבור". יש שנהגו לומר את הי"ג מידות מיושב, ויש שנהגו לעמוד. ומכל מקום לא יעמוד בין היושבים ולא ישב בין העומדים. יש קהילות (דאמר, רדאע, ירים) שנהגו לתקוע בשופר בעת אמירת י"ג מידות, אך ברוב הקהילות לא נהגו כן. [י"ג מידות ביחיד, ראה להלן]. הש"ץ צריך להתעטף בטלית, משום אמירת י"ג מידות. ובלילה לא יברך להתעטף. ומנהג תימן שגם הציבור מתעטפים בטלית קודם האשמורות.

וידי: הוידי צריך לאמרו מעומד, ונהגו לשחות בשעת אמירת הוידי, אבל לא יסמך על שום דבר באופן שאם ינטל אותו דבר יפול. זקן או חולה שאינם יכולים לשחות בלי ליסמך, עדיף שלא ישחו כלל. לא נהגו להכות כנגד הלב בשעת אמירת הוידי.

נפילת אפים: נופלין על פניהם בסליחות אע"פ שהוא לילה, כיון שהוא קרוב ליום, ואף האומרים סליחות מחצות נופלין על פניהם.

סליחות ביחיד: מותר ליחיד לומר סליחות, גם אלו שמוזכר בהם זכות י"ג מידות, וגם הסליחות שנאמרות בלשון ארמי. וכן המנהג. - אין לומר י"ג מידות דרך תחינה אלא בעשרה, משום שהוא דבר שבקדושה. אבל יחיד מותר לאמרם רק דרך קריאה בניגון וטעמים כקורא בתורה. ומנהג תימן, לאומרם ביחיד בדרך תפלה ובקשת רחמים בחילוף שם הוי"ה בא"ת ב"ש, שבמקום ה' ה' אומרים מְצַפֵּץ מְצַפֵּץ. וכמו כן, כשאין עשרה, יש שנהגו שאין אומרים הי"ג מדות שאחר בדיל ויעבור שנים מקרא ואחד תרגום, אלא פעם אחת בלבד בחילוף שם הוי"ה, ויש שנהגו לומר ג' פעמים מצפץ אף שבתרגום אין חשש לומר שם ה' [אמנם יש שלא נהגו לכפול גם בעשרה]. - היה מניין בשעת הסליחות ויצאו מקצתן, אין אומרים הקדיש שבסוף הסליחות.

סדר הסליחות כשאינן פנאי: אין פנאי לומר כל סדר הסליחות, יאמרו אשרי וקדיש, לך ה' הצדקה עד השיבנו ה' אליך ונשובה, אל מלך ויעבור, בעת רצון, א. רחמנא עד ויעבור. ב. אנשי אמונה אבדו. ג. תמהנו מרעות. ד. אל תעש עמנו. ה. אשמנו בגדנו. ו. אשמנו מכל עם. ז. אלהינו שבשמים. ח. עננו אבינו. ט. רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו. י. עשה למען שמך עשה למען אמתך. יא. נפילת אפים לדוד אליך ה' נפשי אשא. ואם יש פנאי יאמרו גם המרנות. יב. אליך ה' נשאתי עיני.

ז' אלול - יום ראשון

ברכת הלבנה: יש נוהגים לברך ברכת הלבנה במוצאי שבת מאחר שעברו ג' מהמולד. ויש נוהגים להמתין שבעה ימים ומברכים בליל שני.

י"ד אלול - יום ראשון

שלישים יום קודם חג הסוכות: שואלים ודורשים בהלכות חג הסוכות. מיום זה ואילך, אסור להספיד מת שנפטר קודם שלישים יום לרגל, אבל מת שנפטר תוך שלישים לרגל, מותר להספידו אפילו בערב הרגל. יום השנה מותר לעשות תוך שלישים יום.

י"ד אלול - יום ראשון

סוף זמן ברכת הלבנה: במוצאי שבת כל הלילה יכול לברך בשם ומלכות. ועד ליל שני בשעה 24.04 יברך בלא שם ומלכות.

כ' אלול - שבת קדש - פרשת כי תבוא

קריאת התוכחה: תקנת עזרא שיקראו פרשת הקללות לפני ר"ה, כדי שתכלה שנה וקללותיה. [ראה מגילה לא ע"ב]. המנהג שהגדול שבציבור קורא את התוכחות בהנמכת הקול ובמרוצה קצת. ואחר הקריאה אומר מלכא דעלמא. מנהג רוב ק"ק תימן שאין מתרגמין את התוכחות. ומקצת קהילות נהגו לתרגם. קללות של פרשה זו, מן הדין מותר לחלק אותם לשני מברכים, אבל המנהג שאחד קורא את כולם. נהגו רבים לומר לפני קריאת התוכחות את פסוקים אלו, מוסר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקְצֹץ בְּתוֹכָתוֹ, כִּי אַתְּ אֲשֶׁר יֶאֱהָב יִהְיֶה יוֹכִיחַ וְיִקָּאֵב אֶת בֶּן יִרְצֶה, וְלְמוֹכִיחִים יִנָּעַם וְעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בְּרַפְתְּ טוֹב. [ובק"ק שרעב יש שמוסיפים פסוק זה, טוֹבָה תוֹכַחַת מִגָּלָה מֵאֲהָבָה מִסְתַּתְּרָה].

כ"ז אלול - שבת קדש - פרשת נצבים

הכרזת החודש: אין מכריזים ומברכים את חודש תשרי כשאר החודשים, ורמז לזה "בכסה ליום חגנו". ועיקר הטעם משום שר"ח הוא יו"ט של ר"ה ולמותר להזכיר זאת מקודם.

ויהי נועם: במוצאי שבת למנהג השאמי אין אומרים ויהי נעם כיון שאין ששת ימי מעשה, אלא מתחילים אורך ימים וכו'. ובבלדי אומרים ויהי נעם כרגיל.

בהבדלה אומר 'החל עלינו את ימי המעשה' ומדלג תיבת 'ששת'.

כ"ט אלול - יום שני - ערב ראש השנה

נפילת אפים: נופלים על פניהם בסליחות הנאמרים באשמורת, ואין נופלים על פניהם בתפלת שחרית ואין אומרים למנצח יענך, וכן תפלה לדוד בשאמי. אין תוקעין בשופר [ראה מ"ש בענין זה לעיל א' אלול]. מותר לומר ביום זה צידוק הדין על המת.

התרת נדרים: אחר תפלת שחרית נהגו לעשות 'היתר נדרים', וזה סדרו: מתחלקים הציבור לשנים אלו כנגד אלו, ועומד גדול שבציבור האחד ואומר סדר ההיתר עבורם, והציבור השני מתירים להם [מנהג רוב הקהילות שכל הציבור מתירים, ויש שנהגו שרק הגדול אומר]: הכל מותרים לכם וכו' וחוזרים כן שלש פעמים. וחוזר ואומר יהי רצון וכו' והם מקבלים מסירת המודעה, ואומרים הכל וכו', ואח"כ עומד גדול שבציבור השני ואומר סדר ההיתר והציבור הראשון מתירים להם כסדר הראשון.

תשובה: צריך כל אדם לפשפש במעשיו בערב ראש השנה, ולהתודות על חטאיו, למען יצא בדימוס וימצא זכאי בעת הדין ביום ראש השנה.

תענית: הרבה אנשי מעשה נהגו להתענות בערב ראש השנה, ויש קהילות שנהגו בכך כלל הציבור. והיחיד המתענה אומר עננו בתפלתו אבל לא השליח ציבור. - תענית זו, אין צריך לקבלה בתפילת מנחה, שאין זו תענית גמורה אלא צער בעלמא. ועל כן אין צריך להשלים את התענית עד צאת הכוכבים, אלא עד פלג המנחה, ובלבד שכבר התפלל מנחה [ויש מקילים אף אחר זמן מנחה גדולה]. אמנם בקהילותינו, אלו שנהגו להתענות, נהגו גם להשלים התענית.

הליכה לקברות: יש קהילות שנהגו לילך לקברי קרוביהם או לקברי צדיקים ולהרבות שם בתחנונים, ואל ישים מגמתו נגד המתים, אלא יבקש מהשי"ת שיתן לו רחמים בזכותם.

תספורת וטבילה: מצוה על כל אדם להסתפר ולרחוץ בערב ראש השנה, ונהגו רבים לטבול בערב ראש השנה במקוה, כדי להתיצב לפני ה' אלהיו בקדושה ובטהרה.

הדלקת הנר: יש שנהגו להדליק נר של יום טוב בברכה, ויש שנהגו להדליק בלא ברכה, וקצת לא הדליקו כלל.

עצרת חצי היובל לזכרו של גאון רבני תימן בדור האחרון

"תורה והוראה" ב"ב וראש כולל "נוה נתן" ת"א, כה"ר הגאון רבי פנחס קרח שליט"א ראש ביהמ"ד "שערי הלכה" ב"ב, כה"ר הגאון רבי נתנאל זכריהו שליט"א רב ק"ק עדן, כה"ר הגאון רבי אבנר עפגין שליט"א ראש ישיבת "בית הלוי", כה"ר

הגאון רבי אבירן הלוי שליט"א אב"ד תל אביב, כה"ר הגאון רבי שלמה תם שליט"א ראב"ד ירושלים,

כה"ר הגאון רבי שלום צדוק שליט"א רב היישוב "בני העיי"ש" כה"ר הגאון רבי ששון ניסים שליט"א רב ק"ק "בני תורה" רחובות, כה"ר הגאון רבי עמרם קרח שליט"א רב ק"ק "תורת חיים" ביתר עלית, כה"ר הגאון

רבי חיים צדוק ראש מוסדות "משכנות שלום" פ"ת, כה"ר הגאון רבי יצחק קרואני שליט"א רב ק"ק "שתילי זיתים" וראש כולל "עטרת יוסף" מודיעין עלית, כה"ר הגאון רבי ינון אברך שליט"א רב ק"ק כנסת הגדולה ב"ב, כה"ר הגאון רבי אבינועם כהן שליט"א רב ק"ק משכן יעקב וחנה אלעד, ועוד רבנים ואישי ציבור נכבדים.

עצרת רבתי לזכרו של גאון רבני תימן בדור האחרון

מרן הגר"י צובירי זיע"א התקיימה באולמי "ארמונות חן" בני ברק, ע"י מוסדות "בנתיבות יוסף" בנשיאות כה"ר הגאון רבי עזריאל מנצור שליט"א ובראשות

כה"ר הגאון רבי שאול קרואני שליט"א, כשעל המלאכה מנצח איש חיל רב פעלים הרה"ג רבי אליעזר קרואני שליט"א.

המעמד נערך ביום ראשון ב' באב בהשתתפות

גדולי רבני תימן, ובהשתתפות מאות אברכים ובני ישיבות, לרגל חצי היובל להסתלקותו. גדול היה המעמד לכבודה של תורה, כאשר הרבנים שליט"א העלו על נס את גדלותו של מרן זיע"א למען ידעו דורותיכם.

במעמד נכחו כה"ר הגאון רבי שלמה מחפוד שליט"א חבר מועצת חכמי התורה וגאב"ד בד"ץ יורה דעה, כה"ר הגאון רבי אברהם אריה שליט"א רב ביהמ"ד

אין תשובה לעם הארץ

ובכן באחד השווקים באזור שרעב נזדמנו ונפגשו באקראי שני גאוני עולם הלא הם כמוהר"ר חיים סנואני זיע"א וכמוהר"ר סאלם שרעבי זיע"א.

פגישה כזו של שני ענקי רוח אינה דבר של מה בכך, ומיד כאשר ראו זה את זה נועדו ביניהם לדבר הלכה כאשר סביבם מתגודדים מעת לעת אנשים שבאו לעסקיהם בשוק, מי לחטוף הצצה במפגש מיוחד זה, ומי על מנת להתברך, ומי על מנת להתבשם מיינה של תורה.

והנה תוך כדי שיחם ושיגם ניגש מאן דהוא אל הרבנים ושאלה בפיו, רוצה הוא לדעת דין מסויים, הוא פונה אל הרבנים ומציג את שאלתו לפני הרבנים.

וכאשר סיפר זאת כמוהר"ר סאלם שרעבי זיע"א תיאר וציטט את תשובתו של מארי חיים סנואני זיע"א "נתן בו עיניו מארי חיים וחס ושלום לא הזיק אותו" כי חלילה מעצם מבטו כבר יכל להינזק. ואמר לו "אין תשובה לעם הארץ".

כמובן שאותו יהודי נשא רגליו, והסתלק מן המקום, מארי חיים בתשובתו זו לימד את הציבור שנכח שם כי אדם שמתעצל מעסק התורה ונשאר עם הארץ כשהוא סומך בכל שאלה שיפנה לרב ויענהו, לא זו הדרך ולא זו העיר, אלא על האדם לשקוד על דלתות התורה ולידע מה יעשה ישראל.

גם בדרכי התשובה, אם אדם אינו לומד חוקי התורה כיצד יתעורר בתשובה וכיצד ישוב אל ה', אכן אין תשובה לעם הארץ, כי אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד, על כן יתעורר כל אדם בעסק התורה וע"י כך יוכל להתקרב אל ה' ויזכה להיחתם בספרן של צדיקים גמורים.

ימי אלול אני לדודי ודודי לי, ימי הדין בפתח, ומי לא יחפוץ לזכות בדין, בימים אלו על כל אחד ואחד לרוממם עצמו ולהתקדש לקראת יום הדין.

אך על מנת לשוב בתשובה ולהתקרב אל ה' ודאי צריך לידע את חוקי ה' ותורותיו, על מנת לקיימם ולעשות רצון אבינו שבשמים, כי לולא זה תשובתו אינה תשובה. כפי שנלמד מהמעשה הבא שאירע בשני ענקי רוח מגאוני חכמי תימן.

כמוהר"ר חיים סנואני זיע"א

שלא כבזמנינו שיש מרכולים וחנויות לרוב, ואף רשתות שיווק גדולות אשר מצוי בהם כמעט כל דבר שזקוק לו האדם, בעבר הלא רחוק לא היה מצוי לקנות סחורה או כל חפץ נצרך דבר יום ביומו.

לצורך קניית חפצים היה מיועד יום מיוחד בשבוע הנקרא "יום השוק" ביום זה באים רוכלים למקום מיועד, ומציעים את מרכולתם זה בדברי מאכל ומשקה, אחר בבגדים ומלבושים שונים, השלישי מנעלים וכן על זה הדרך, כך היה האדם מרכז לעצמו את כל ענייניו הנצרכים לאותו יום.

מטבעם של דברים נעשה יום השוק גם ל"יום מפגש" בו כל אדם המגיע אל השוק פוגש אנשים רבים שבאו לפקוד את השוק, לעיתים יפגוש האדם חברים או בני משפחה אותם לא ראה זמן רב.

כמובן כי גם בתימן על מחוזותיה השונים היו ימי שוק בימים שונים בעיקר היו השווקים מתרכזים בימי שלישי ורביעי "סוק אתלות" או "סוק ארבע".

חכמי תימן שלא עשו תורתם קרדום לחפור בו, היו עושים עסקיהם בעצמם ולא חזון נדיר היה לראות את גדולי החכמים מזדמנים לשוק מי על מנת למכור ומי על מנת לקנות.

כמוהר"ר סאלם נתן שרעבי זיע"א

לבקשת רבים

אנו מאריכים את זמן הגשת החבורות
לאברכים ובני ישי"ג עד תאריך כ' באלול התשפ"ה
לפרטים: 0583200334 או לכתובת מייל
5400950ms@gmail.com

מראות מסניפי ישיבות בין הזמנים

ישיבת בין הזמנים מודיעין עלית - סדר ערב

ישיבת בין הזמנים מודיעין עלית - סדר בקר

ישיבת בין הזמנים - סניף רחובות

ישיבת בין הזמנים - סניף אלעד
"ק"ק חניכי הישיבות שאמי"

ישיבת בין הזמנים - סניף אלעד ביהמ"ד
משכן יעקב וחנה

ישועה באהלי צדיקים

ביום ראשון ב' באב יום הילולת גאון רבני תימן ומו"ץ ק"ק "ישיבת ציון" רחובות, כה"ר הגאון רבי עמרם קרח שליט"א רב ק"ק "תורת חיים" ביתר עלית, כה"ר הגאון רבי חיים צדוק ראש מוסדות "משכנות שלום" פ"ת, כה"ר הגאון רבי יצחק קרואני שליט"א רב ק"ק "שתילי זיתים" וראש כולל "עטרת יוסף" מודיעין עלית, כה"ר הגאון רבי יורם יפת שליט"א ראש מוסדות "אור תורת שלום" נס ציונה, כה"ר הגאון רבי יגון אברך רב ק"ק "כנסת הגדולה" ב"ב, למצער עקב תקלה נבצר ממו"ר ראש המוסדות להשתתף במעמד.

